

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. *****, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, III-ТИ СЪСТАВ**, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сона В. Гарабедян

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Сона В. Гарабедян Гражданско дело № 20213130100683 по описа за 2021 година

Производството е образувано по исковата молба, подадена от И. Д.И., малолетна, родена на 28.07.2016 г., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител С. ИЛ. Д., ЕГН ***** против Д. ИСМ. ИСМ., ЕГН *****, с която е предявен иск с правна квалификация чл. 150 от СК.

В исковата молба се сочи, че с решение № 1018/15.08.2019 г. по г.д. № 884/2019 г. на ОС - ****, ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка на детето И. Д.И., ЕГН ***** в размер на 170 лева. Твърди се, че майката разчита само на доходите си от сезонна работа и подкрепата на родителите си, които са крайно недостатъчни, за да осигури всичко необходимо за детето. Заявява се, че поради протичащите динамични социално-икономически условия в страната е налице повишаване на цените на стоките и услугите, като покупателната стойност на сумата от 170 лева е много по – малка в сравнение с тази през 2019 г. За периода от 2019 г. до настоящия момент е увеличен размерът на МРЗ за страната, както и минималният размер на издръжката. Едновременно с нарастване възрастта на издържаното лице са се увеличили и неговите потребности, включително като са възникнали и нови такива. Прави се искане за увеличаване на размера на издръжката за детето И. Д.И. от 170 лева на 250 лева месечно.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на предявения иск, поради което го оспорва изцяло.

Твърди, че не е налице реално изменение на обстоятелствата, обуславящи необходимостта от изменение на определената месечна издръжка. Ответникът твърди, че детето е материално задоволено и че с оглед икономическата ситуация в гр. ***** и стандарта на живот заплащаните средства за издръжка са напълно достатъчни с оглед възрастта на детето и поради обстоятелството, че и двамата родители дължат издръжка на детето си. Заявява, че има и друго дете, за което също трябва да се грижи и че няма високи доходи, от които да се издържа. Моли да се отхвърли иска като недоказан и неоснователен.

В съдебно заседание ищецът, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа иска и моли за неговото уважаване. Претендира разноски. Представя списък на разноските.

Ответникът, лично и чрез процесуалния си представител, оспорва иска изцяло, а при условията на евентуалност, моли съда да присъди издръжка в размер на около 200 лева. Изразява готовност да заплаща издръжка в размер на 200 лева. Претендира разноски. Представя договор за правна помощ и списък на разноските.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото писмени доказателства: влязло в сила решение № 1018/15.08.2019 г. по г. д. № 884/2019 г. на ОС – ****, удостоверение за раждане на И. Д.И., издадено въз основа на акт за раждане № 1451/03.08.2016 г., съставен от Община ****; удостоверение за раждане на Д. Д.И., издадено въз основа на акт за раждане № V – 119/26.05.2010 г., съставен от Община ****; писмо вх. № 4712/05.11.2021 г. от ДСП – ****; справка по данни за лицето Д. ИСМ. ИСМ. от Агенция по вписванията – Имотен регистър, за периода от 01.01.1995 г. до 09.11.2021 г.; справка по данни за лицето С. ИЛ. Д. от Агенция по вписванията – Имотен регистър, за периода от 01.01.1991 г. до 08.11.2021 г., се установява, че С. ИЛ. Д. и ответникът Д. ИСМ. ИСМ. са родители на детето И. Д.И., ЕГН *****, родена на 28.07.2016 г., че баща на детето Д. Д.И., ЕГН *****, роден на 23.05.2010 г. е ответникът Д. ИСМ. ИСМ., а негова майка е Е.И.П., ЕГН *****, че С. ИЛ. Д. е подпомагана от ДСП – **** с месечна помощ по чл. 7 от ЗСПД за детето И. в размер на 40 лева месечно от 01.08.2016 г. Установява се, че с решение № 1018/15.08.2019 г. по г. д. № 884/2019 г. на ОС – ****, влязло в сила на 18.09.2019 г. ответникът Д. ИСМ. ИСМ. е осъден да изплаща на детето И., чрез неговата майка и законен представител С. ИЛ. Д., месечна издръжка в размер на 170 лева, считано от влизане на решението в сила. Според представените справки от Имотния регистър, за времето от влизане в сила на решението на ОС – **** – 18.09.2019 г., до 09.11.2021 г. въз основа на сключени договори за покупко – продажба на недвижим имот, сключени с трето лице, ответникът Д. ИСМ. ИСМ. е придобил собствеността върху 33 кв.м. ид. части от недвижим имот, представляващ поземлен имот целият с площ по документи 1978 кв.м., находящ се в местността До село, ****, самостоятелен обект в сграда с площ по документи 56.46 кв.м., находящ се в ****, ведно с прилежаща изба № 10 с площ 1.70 кв.м., както и самостоятелен обект в сграда с площ по документи 64.97 кв.м., находящ се в кв. Галата, сграда № 1, ет. 1, ап. 5. С договор за покупко продажба на недвижим имот, продавач по който е трето лице, а купувач - Д. Д.И., на ответника е учредено вещно право на ползване върху самостоятелен обект в сграда с площ по документи 116.34 кв.м., находящ се в ****, ведно с прилежаща изба № 24 с площ 3.50 кв.м. От представената справка от имотния регистър е видно, че за периода от влизане в сила на решението на ОС – **** – 18.09.2019 г., до 08.11.2021 г. въз основа на договори за покупко – продажба, сключени с трети лица, С. ИЛ. Д. е придобила собствеността върху поземлен имот с площ по документи 368 кв.м., находящ се в ****, ведно с построената в него двуетажна масивна жилищна вилна сграда – югоизточен близък с площ по документи 100 кв.м. и гараж с площ 15 кв.м., както и поземлен имот с площ по документи 230 кв.м., находящ се в ****, ведно с построените в него жилищна сграда с площ 72 кв.м., с

прилежащо мазе с площ 32 кв.м., лятна кухня с площ по документи 10 кв.м. и гараж с площ по документи 15 кв.м.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпита на свитетелите, доведени от ищеца - Д.Ю.Я. - позната на ищеца и Е.С.И. - леля на ищеца, и разпита на свидетеля, доведен от ответника – Н.Р.Т. – съжителстваща с брата на ответника на съпругески начала.

В показанията си свидетелят Д.Я. посочва, че детето И. посещава детска градина, като е водено и взимано от майката. Детето посещавало уроци по английски език и балет от около 2 месеца. С. □ споделила, че бащата не контактува с детето и то не го познава, но получава издръжката редовно. Детето било облечено много добре. Майката имала кола и двете с детето ходили с колата на плаж във ****. Колата била подарък на С. от брат □. Майката не работела от миналата година. Ходила в чужбина 1-2 пъти при неин приятел, но на гости, а не за да работи. Нейните родители □ помагали, но майката на С. била болна и не можела да я замести изцяло. С. се опитала да живее сама в нейната къща, която купила по - миналата година, но се върнала при родителите си след около месец, тъй като била безработна и имала разходи. Разходите за детето били за храна, дрехи, отопление, за детската градина, за развлечения. С. се оплаквала на свидетеля, че не □ стигат парите. Твърди, че е виждала във Фейсбук, че бащата препродава недвижими имоти.

Свидетелят Е.И. твърди, че С. е грижовна майка. Баща □ и братята □ я подпомагали финансово, тъй като издръжката, която плащал бащата на детето, не стигала. Преди две години единият от братята □ оставил кола на С., за да води детето и майка си на лекар, ако се наложи. С. не водела детето на курорт и развлечения, но го водела с колата при роднини. Детето било здраво, имало само обикновените настинки. Било умно дете. Нещата, които □ купувала майка □, били според възможностите □. Купувала му дрехи и обувки, а храната била купувана от семейството □. С. казала, че иска да работи, тъй като не □ стигат, парите, но не я вземали на работа, защото имала дете. Твърди, че ответникът не е идвал да види детето.

Свидетелят Невим Тепик изнася информация, че ответникът има син – Д., който е на 11 години и че очаква още едно дете, от майката на сина си. Твърди, че Д. е грижовен баща, отделя време за сина си и го води на разходка. Д. бил в 5 клас и бил здраво дете. Обичал математиката и се явявал на състезания по математика. В момента майката на Д. не работела, тъй като била в болнични. Посочва, че след като Д. се разделил със С., заживял с Е. и продължават да живеят заедно. Свидетелят знае, че С. има приятел, който □ помага, както и че прави микроблейдинг. Виждала е профила на С. във фейсбук и по видяното съди за стандарта на живот, който тя има. Твърди, че е виждала С. в заведения във **** с детето и сама. Посочва, че И. не гостува в дома на баща си, защото родителите □ са в конфликт. За ответника посочва, че ходи в чужбина, ако има работа или за да си намери работа. Сега се занимавал с имоти. Карал кола, която не била негова. Имал кредити. Знае, че той е ходил да види И., когато е била малка и твърди, че тя самата е пращала подаръци на детето. Твърди, че когато детето е било бебе, Д. подкрепял финансово майката.

По делото е представен социален доклад от ДСП – *****, според който при социалното проучване е установено, че детето И. се чувства обичано и обгрижвано от своята майка и нейните близки, които задоволяват всички негови потребности. Основни грижи за него полага майка му, подпомагана от родителите си и брат си. Жилището, в което се отглежда детето представлява двуетажна къща с добри хигиенно – битови условия, в която за детето има осигурено лично пространство. Детето е в добро здравословно състояние. Посещава детска градина „Снежанка” в гр. *****. Майката е споделила, че бащата от 4 години не е търсил контакти с детето, но преди около два месеца е посетил дома им, за да я принуди да се откаже от делото за увеличение на издръжката. Социалните работници са направили заключение, че за детето се полагат адекватни грижи, потребностите му са задоволени и за него не съществува риск. Моли се съда при определяне размера на издръжката да бъде взета предвид възрастта на детето, доходите на родителите му, както и постоянно нарастващите му потребности.

В съдебно заседание социален работник Жечева посочи, че детето живее в спокоен дом, в който няма видими проблеми, че майката полага изключително добри грижи за него. Детето се отглеждало добре и в спокойна обстановка. Домът им бил чист, детето си имало стая и кът с играчки, и всичко необходимо за него. Посещавало редовно детска градина. Говорело добре български език. Детето било интегрирано и контактувало нормално.

По делото са изслушани родителите.

При изслушването майката посочва, че детето се разболявало често, защото ходило на детска градина. Преди един месец И. започнала уроци по английски и танци. Учителите идвали в детската градина. За тези уроци се заплащало ежемесечно по 20 лева. Детето растяло и всеки месец му трябвали дрехи. Когато се родило детето, бащата дошъл на седмия ден, защото тя го помолила за нещо. След това дошъл, когато детето било на 9 месеца, а после след година и половина. Спомня си, че донесъл едно златно синджирче за ръката на детето. Дошъл преди 2 месеца, донесъл подаръци на детето, но твърди, че повод за идването му било за да се споразумеят по делото. Детето познавало баща си по снимката, която тя му показвала. Признава, че бащата плаща редовно издръжката. Видяла във фейсбук, че родителите ходят със сина си на ресторанти. Детето изглеждало много добре и родителите му се грижили добре за него. Тя самата се обръщала за помощ към родителите си и брат си. В момента не търсила работа. Искала да работи, но не сега. Опитала да работи преди години, но детето не можело без нея. Твърди, че на първо място са необходими средства за храна и дрехи на детето. Трябвало да има спестени пари в банковата сметка, защото детето се разболявало.

При изслушването бащата твърди, че плаща редовно издръжката на детето и че има лични причини, за да не отива да го вижда. Заявява, че е готов да вземе детето, за да го гледа. Остава на съда да определи размера на издръжката.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 150 от СК. За наличието на

промяна в обстоятелствата по смисъла на този текст от кодекса е достатъчно да се констатира трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице, като за изменението на присъдената издръжка е достатъчно наличието на една от алтернативно посочените предпоставки.

Съгласно чл. 143, ал. 1 и ал. 2 от СК, родителите са длъжни, съобразно своите възможности и материално състояние, да осигуряват необходимите за развитието на детето условия за живот, като дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно, задължението за престоиране на издръжка е безусловно и не зависи от имущественото състояние на детето. Чл. 150 от СК предвижда, че при изменение на обстоятелствата, присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. За да бъде уважен осъдителният иск за увеличение на присъдена издръжка на ненавършило пълнолетие дете от неговия родител, ищецът – детето, чиято е доказателствената тежест, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК, трябва да докаже кумулативната наличност на следните предпоставки: 1. че не е навършило пълнолетие, 2. че ответникът е негов родител /рожден или осиновител/, 3. материалните възможности на ответника да дава издръжка в претендирания размер за релевантния период /след датата на предявяване на иска – арг. от т. 21 от ППВС № 5/16.11.1970 г./ и 4. трайно изменение на обстоятелствата, при които е определена първоначалната издръжка, т.е. трайно съществено увеличение на нуждите си /вкл. и възникването на нови нужди/ или трайно съществено увеличение на възможностите на задължения родител /в този смисъл т. 19 от ППВС 5/16.11.1970 г./.

По отношение на тези факти ищецът трябва да проведе главно доказване, което поради това следва да бъде и пълно, т.е. такова, което да създаде у съда убеждение за тяхното съществуване във всякакво съмнение. Ответникът трябва да проведе главно и пълно доказване на фактите, че нуждата от издръжка на ищеца е задоволена изцяло, вкл. защото е доставял дължимата издръжка или защото детето получава доходи /така и т. 2 от ППВС № 5/16.11.1970 г. и теорията – Н., Л., „Семейно право на РБ“, стр. 488, изд. 1994 г.), и насрещно и непълно доказване на фактите, предмет на главното доказване от ищеца /т.е. достатъчно е да се обори сигурността на главното доказване на ищеца/.

В конкретния случай, ищецът И. Д.И., действаща чрез своята майка и законен представител С. ИЛ. Д., доказва, че към приключване на съдебното дирене – 09.11.2021 г., е малолетна дъщеря на ответника Д. ИСМ. ИСМ.. От друга страна, от присъждането на месечна издръжка на ищеца И. Д.И. в размер на 170 лева с решение № 1018/15.08.2019 г. по г. д. № 884/2019 г. на ОС – ****, влязло в сила на 18.09.2019 г., до приключването на съдебното дирене – 09.11.2021 г., е изминал продължителен период от време, който обуславя извод за изменение на обстоятелствата, тъй като ноторно е, че с увеличаване възрастта на всяко дете, съществено се изменят и неговите потребности, което рефлектира върху размера на средствата, необходими за осигуряване на условия за неговото развитие. Тези изменения имат траен и продължителен характер, от което може да се направи обоснован извод, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства /в този

смисъл решение № 2469/1971 г. на ВС, II го./.. Съдът отчита и факта, че понастоящем икономическата обстановка в страната е динамична. Налице е неизменно повишаване на цените на стоките и услугите, като темпът на нарастването им е устойчив. Ето защо съдът намира, че от първоначалното присъждане на издръжката до настоящия момент е налице трайно съществено изменение в нуждите на издържаното дете по смисъла на т. 19 от Постановление № 5/16.11.1970 г. на Пленума на ВС.

Изложеното, както и фактът, че минималният размер на дължимата издръжка за едно дете към настоящия момент е в размер на 162.50 лева месечно – по арг. от чл. 142, ал. 2 от СК, вр. с член единствен, ал. 1 от ПМС № 331 от 26 ноември 2020 г., обн., ДВ, бр. 103 от 2020 г., за определяне на нов размер на минималната работна заплата за страната, води до извод, че предявеният иск е доказан по своето основание. Впрочем, от ищеца е изразена готовност, при условията на евентуалност, да заплаща издръжка в размер на 200 лева месечно.

В т. 4 на ППВС № 5/16.11.1970 г. /прието при действието на СК от 1968 г. – отм., но приложимо и при уредбата на действащия СК/, е посочено, че нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства от значение за случая, като не следва да се присъжда издръжка в размери, стимулиращи към обществено непозелен начин на живот, лукс и даващи възможност сумите да се използват за цели извън издръжката. Съгласно чл. 142, ал. 1 от СК размерът на издръжката се определя в зависимост от две величини - нуждите на детето и възможностите на родителя, като е уреден само минималният размер на издръжката на едно дете, равен на една четвърт от минималната работна заплата или, както вече се посочи, понастоящем тя е 162.50 лв. месечно.

Към момента детето И. е на 5 години и 5 месеца, което означава, че неговите потребности са по – високи в сравнение с тези, съобразени при първоначално определената издръжка. Възрастта на ищеца и посещаването на детска градина предполагат потребност от средства за храна, облекло, заплащане на такси за допълнителни дейности. По делото се установи, че детето посещава уроци по английски език и танци, за които се заплащат такси по 20 лева месечно. Тези разходи, които са насочени единствено към развитието на детето, се отчитат от съда, ведно с всички останали обстоятелства по делото, при определяне на конкретните нужди на детето. Детето се намира във възраст, в която расте и се налага всеки сезон да се купуват нови обувки и дрехи, както и играчки, съобразени с възрастта му. При тези обстоятелства следва да се приеме, че по делото е установена първата от двете хипотези, представляващи трайно изменение на обстоятелствата по смисъла на чл. 150 от СК.

По аргумент от чл. 125, ал. 1 от СК задължението за издръжка е общо на двамата родители и произтича от общото им задължение да се грижат за децата си. По аргумент от чл. 143 от СК размерът на издръжката зависи не само от нуждите на правоимащия, но и от възможностите на лицето, което я дължи. Според задължителните разяснения в т. 5 от Постановление № 5/16.11.1970 г. на Пленума на Върховния съд, възможностите на лицата,

които дължат издръжка, се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация. В производството не са представени доказателства за размера на получаваните от ответника месечни доходи. Установи се обаче, че към момента бащата реализира доходи от дейност, свързана с продажба на недвижими имоти. От представените по делото писмени доказателства се установи, че за периода от влизане в сила на решението, с което е определен размер на издръжката на детето по чл. 143 от СК, до приключване на съдебното дирене по настоящото дело бащата е придобил собствеността върху три недвижими имота, находящи се в гр. ****. Същевременно следва да се отчете, че бащата има задължение да издържа още едно ненавършило пълнолетие дете, за което полага грижи заедно с майката на това дете. При определяне на възможностите за заплащане на издръжка следва да се имат предвид и задълженията на родителите за издръжка към други лица, чийто кръг е определен с разпоредбите на чл. 140, ал. 1 от СК и чл. 141 от СК. В случая от доказателствата по делото се установява наличието на задължение на бащата да издържа и друг свой ненавършил пълнолетие низходящ, което не се оспорва от другата страна.

Майката не работи от 2020 г., но от раждането на детето и към настоящия момент получава месечни помощи за детето. Съобразно задължителните указания, дадени с Постановление № 5 от 16.XI.1970 г. на Пленума на ВС, семейните добавки, които се получават в полза на детето следва да бъдат съобразени при определяне на размера на издръжката. От представеното по делото писмо вх. № 4712/05.11.2021 г. от ДСП – *****, както и от изготвения по делото социален доклад от ДСП - *****, помощите които се получават от майката за детето са в размер на 40 лева. Същата твърди, че в момента не търси работа, че искала да работи, но не сега, тъй като детето не можело без нея. По делото обаче се установи, че детето посещава детска градина, т.е. то не е през целия ден с майка си. Последната е в трудоспособна възраст и няма данни за заболявания или за наличието на други обективни причини, които да се явяват пречка тя да започне работа и да си осигурява месечни доходи поне в размер на минималната работна заплата за страната. Освен това същата притежава и квалификация, която при желание, би ☐ осигурила приличен доход. Следва да бъде взето предвид и имотното състояние на майката, което се установи от представените по делото писмени доказателства. Така за периода след влизане в сила на решение № 1018/15.08.2019 г. по г. д. № 884/2019 г. на ОС – **** - 18.09.2019 г., до приключването на съдебното дирене по настоящото дело – 09.11.2021 г. последната е придобила собствеността върху два недвижими имота - в гр. ***** и в с. ***, община ****.

Горното налага извод, че за релевантния период финансовите възможности и на двамата родители са се увеличили. Същите са в трудоспособна възраст и към настоящия момент няма данни за наличие на здравословни проблеми, които да водят до намалена работоспособност на някой от тях. С оглед на това родителите следва да си осигурят доходи, с които да задоволяват както техните потребности, така и непрестанно нарастващите потребности на детето, които са създали.

По аргумент от чл. 49, ал. 2 и чл. 50, ал. 3 ППЗЗДет. относно осигуряването от държавата средства диференцирано, според възрастта на детето, когато то е настанено за

отглеждане при роднини, близки или в приемно семейство, необходимите средства за издръжка на дете във възрастова граница от 3 до 14 години е 3,5-кратния размер на гарантирания минимален доход /чл. 49, ал. 2, т. 2 от ППЗЗДет./. Размерът на гарантирания минимален месечен доход е 75.00 лв., определен с член единствен, ал. 1 на ПМС № 305 от 19 декември 2017 г., обн. ДВ, бр. 102 от 22.12.2017 г. Следователно, съобразно посочения нормативен критерий, минимално необходимите средства за издръжка на ищеца са в размер на 262.50 лева.

Като взе предвид горното, социално - икономическите условия в страната и при съобразяване нарасналите нужди на малолетното дете, съдът счита, че към настоящия момент за задоволяване на потребностите на детето И. е необходима месечна издръжка в рамките на 380 лева, като от този размер следва да се приспадне месечната помощ в размер на 40 лева. Остатъкът от 340 лева следва да се разпредели – 120 лева за майката, а остатъкът от 220 лева следва да се заплаща от бащата. По аргумент от чл. 143 от СК размерът на издръжката зависи не само от нуждите на правоимащия, но и от възможностите на лицето, което я дължи. Независимо, че точният размер на доходите на бащата не се установи по делото, съдът съобрази събраните по делото преки и косвени доказателства за финансовите му възможности, както и факта, че същия има алиментни задължения и към още едно ненавършило пълнолетие дете. Относно размера на дължимата издръжка от майката съдът съобразява както обстоятелството, че от раждането на детето и понастоящем отглеждането и грижите за детето са поети изцяло от нея, така и факта, че същата не работи от 2020 г. Едновременно с това съдът отчита и нейните финансови възможности, които също са установени по делото, предвид събраните преки и косвени доказателства.

С оглед гореизложеното предявеният иск от И. Д. е основателен до размер от 220 лева, като за разликата от този размер до претендирания от 250 лева следва бъде отхвърлен.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора страните имат право на разноски по съразмерност, съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК. Ищецът претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, които са документално установени /л. 6/. С оглед уважената част от иска, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 352 лева. Ответникът претендира разноски в размер на 10 лева за внесена държавна такса за две съдебни удостоверения и 400 лева за адвокатско възнаграждение. С оглед отхвърлената част от иска на същия следва да се присъдят разноски в размер на 49.20 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС - ***** дължимата държавна такса съразмерно на увеличения размер на издръжката, в размер на 72.00 лева, определена съобразно чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определената с решение № 1018/15.08.2019 г., постановено по г. д. № 884/2019 г. на ОС – ****, влязло в сила на 18.09.2019 г., месечна издръжка, дължима от Д. ИСМ. ИСМ., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Розова долина” № 15, на малолетното дете И. Д.И., ЕГН *****, родена на 28.07.2016 г., действаща чрез своята майка и законен представител С. ИЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Петко Шидеров“ № 4, като я УВЕЛИЧАВА от 170 лева /сто и седемдесет лева/ на 220 лева /двеста и двадесет лева/, считано от предявяване на иска – 22.06.2021 г., до настъпване на законово основание за изменението или прекратяването ☐, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от датата на падежа ☐ до окончателното ☐ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата от уважения до претендирания размер от 250 лева, на основание чл. 150 СК.

ОСЪЖДА Д. ИСМ. ИСМ., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Розова долина” № 15, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметката на Провадийския районен съд дължимата по делото държавна такса, съобразно допуснатото увеличение на издръжката, в размер на 72.00 лева /седемдесет и два лева/, на основание чл. 78 ал. 6, вр. с ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. ИСМ. ИСМ., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Розова долина” № 15, да заплати на С. ИЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Петко Шидеров“ № 4, сторените разноски по делото, съразмерно с уважената част от предявения иск в размер на 352 лева /триста петдесет и два лева/, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА С. ИЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Петко Шидеров“ № 4, да заплати на Д. ИСМ. ИСМ., ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. „Розова долина” № 15, сторените разноски по делото съразмерно с отхвърлената част от предявения иск в размер на 49.20 лева /четиридесет и девет лева и двадесет стотинки/, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Постановява предварително изпълнение на решението относно увеличената издръжка, на основание чл. 242 от ГПК.

При неплащане на присъдената държавна такса в едномесечен срок, считано от влизане в сила на решението, да се издаде изпълнителен лист, включващ и дължимата държавна такса за издаването му.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ОС - ****.

Съдия при Районен съд – **:** _____